

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

§. 5. Non purgat Jansenium, quod impugnaverit errorem Pelagianum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

gladius violenter cohiberet, offensione multorum, compugnantibus inter se suggestibus & aris, ubi quisque è Cathedra definit, & Romanæ Cathedræ, unde pendent omnia, voces non admittit: Quasi non sit Ecclesia populus sive Grex Pastori adunatus. Sic arma dantur hostibus manifestis sic firmi fatigantur, infirmi capiuntur, medii cum scrupulo dimittuntur. Tertull. de Præscript.

§. 4.

Non purgat Cornelium Jansenium, quod errorem acerrimè impugnaverit Pelagianum.

Possunt enim duò errores inter se esse contrarii, sed ambo sunt detestandi, quia sunt ambo contrarii veritati.
S. Aug. l. 2. ad Bonif. c. 2.

QUAMQUAM plurima digna Deo, Religione Catholicâ dignissima, nec Augustino indigna scripserit Illustrissimus Irenensis Episcopus Cornelius Jansenius; & implacabili Pelagianos odio visus sit infectari: & pro veræ Gratiae defensione per ipsum Augustinum in multis sine periculo depugnaverit gloriose; non ideo à damnata Pentados erroribus immunem fuisse credere possumus, aut debemus: cum nos Ecclesiæ Catholicæ Authoritas aliud doceat, & ipsa Jansenii monumenta eidem consona persuadent. Quod Pelagianos impugnaverit, benè fecit: nam hæresim istam non solum fides Catholicæ

30 D I S S E R T A T I O

tholica detestatur, verum etiam Hæretici, qui non sunt Pelagiani. Sic & Manichæos Pelagiani, & Pelagianos Manichæi anathemate ferierunt. Nec ideò amabiles fuerunt Pelagiani, quia Manichæorum adversati erroribus, nec Manichæi quia Pelagianum oderunt errorem; sed ambo detestandi, quia ambo contrarii veritati. Absit ut Catholica Mater propter alterorum odium alteros eligat amare, cum monente, atque adjuvante Domino debeat utrosque vitare, & cupiat utrosque sanare. Non ideò amabiles Janseniani, quia anathematizant Pelagianos: nec Pelagiani, si dentur, quia detestantur Jansenianos.

Neque enim Jansenius quia Pelagianorum morbo non laborat, propterea fidei sanæ est. Non unum pestilentiae est genus, quemadmodum in Corporibus, ita & in mentibus. Sicut ergo Medicus corporis non continuò pronuntiasset à mortis periculo liberum quem negasset Hydropicum, si alio lethali morbo perspexisset ægrotum: Ita isti Veritas non gratulatur, quia Pelagianus non est, si alio genere perversitatis insanit. Quapropter aliud, est quod Anathematizamus cum eis, aliud quod in eis. Detestamur enim cum eis, quod rectè displaceat etiam ipsis; ita tamen ut detestemur in eis, unde rectè displaceat ipsis sive Jansenius, seu Janseniani, sive Pelagiani. Facit id sæpe odium, ut dum stulti vitant vitia, in contraria currant: Sicut Arriani dum Sabellianos fugiunt, in pejus aliquid inciderunt: Quia Trinitatis ausi sunt non Personas dividere, sed Naturas. Ita Pelagiani dum Manichæorum pestem in perversum vitare conantur, de Nuptiarum fructu, ipsis Manichæis convincentur perniciose sentire, credentes parvulos Christo medico non egere.

Manichæorum, & Pelagianorum errores succincte confert S. Augustinus: Manichæi dicunt, Deum

Lib. 2. c. 1.

Lib. 2. de
Nupt. &
conc. c. 23.

PRODROMA.

31

Deum bonum non omnium naturarum esse crea- Lib. 2. ad
torem. Pelagiani dicunt Deum non esse omnium Bonif. c. 2.
atum in hominibus mundatorem, salvatorem, Coll. 1. Ma-
liberatorem. Catholica utrosque redarguit, & con- nichaos cum
tra Manichæos defendens Dei creaturam, ne ab illo Pelag.
instituta negetar ulla natura; & contra Pelagia-
nos, ut in omnibus æstatibus perdita requiratur
humana natura.

Manichæi concupiscentiam carnis non tamquam Coll. 2.
accidens vitium, sed tamquam naturam ab æter-
nitate malam vituperant. Pelagiani eam tamquam
nullum vitium, sed naturale sit bonum insuper
laudant. Catholica utrosque redarguit, Manichæis
dicens, non natura sed vitium est: Pelagianis
dicens, Non à Patre, sed ex mundo est, ut eam ve-
lut malam valetudinem sanare utriusque permittat,
desinendo illi tamquam insanabilem credere, isti
tamquam laudabilem prædicare. Manichæi negant Coll. 3.
homini bono ex libero arbitrio fuisse initium mali.
Pelagiani dicunt, etiam hominem malum habere
liberum arbitrium ad faciendum præceptum bo-
num. Catholica utrosque redarguit, Et illis di-
cens: Fecit Deus hominem rectum. Et istis di-
cens; Si vos filios liberavit, verè liberis eritis. Coll. 4.
Manichæi dicunt, Animam particulam Dei na-
turæ malæ commixtione habere peccatum. Pela-
giani dicunt: Animam justam non quidem parti-
culam, sed creaturam Dei etiam in ista corruptibili
vitâ non habere peccatum. Catholica utrosque re-
darguit, Manichæis dicens: Aut facite arborem
bonam, & fructum ejus bonum: aut facite arborem
malam, & fructum ejus malum.... Pelagianis
dicens: Si dixerimus quia peccatum non habemus,
nos ipsos seducimus, & veritas in nobis non est.

His morbis inter se contrariis Manichæi Pela-
gianique configunt, dissimili voluntate, simili
vanitate; separati opinione diversâ, sed propin-
qui

32 D I S S E R T A T I O

qui mente perversâ. Modò lubet Pelagianorum & Jansenianorum errores inter se confictantes intueri.

*Aug. de nat.
Grat.
cap. 51.*

Collatio 1.

Pel. & Ians.

Coll. 2.

Ians. lib. 8.

de Grat.

Christi c. 19.

pag. 869.

L. 4. de Stat.

Nat. lapa-

cap. 25. pag.

664.

Ibid.

c. 24 pag.

663.

Coll. 3.

Pelagiani dicunt Possibilitatem non peccandi inseparabiliter naturæ inditam. Jansenius, &

Janseniani dicunt: etiam justis per Dei Gratiam conantibus, & volentibus possibilitatem sublatam adimplendi aliqua mandata Dei. Utrosque

Catholica redarguit, Pelagianis dicens: Sine

me nihil potestis facere. Non sumus sufferentes ex nobis quasi ex nobis &c. Deus est qui operatur in

vobis velle & perficere. Jansenianis vero: Fidelis Deus qui non sinet vos tentari ultra quod potestis.

Pelagiani dicunt: Ad merendum & demerendum sufficit potestas naturalis æquâ lance sive ad

bonum faciendum sive ad omittendum, aut ma-

lum faciendum disposita. Jansenius dicit: Nulla

Gratiæ efficacia, nulla necessitas actibus voluntatis

liberis formidanda est, sed sola coactio & necessitas

violentia. Nam quod non amplius damnationem

graviorum eorum (Dæmonum) peccata merean-

tur, statui peccatorum, non innocentiae talium actio-

num tribui debet . . . Peccati enim damnabilis ra-

tio, sicut & laudabilis benefacti ab arbitrii liberta-

te dependet. Cum nihil aliud ei liberum sit, quam

quod est in nostra potestate, nihil profecto magis

in nostra potestate esse potest, quam quod

fit volentibus nobis: & proinde nihil magis li-

berum. Pelagianis dicit Catholica: Si vos

Filius liberaveritis, liberi eritis. Jansenianis vero:

in merito hominis lapsi justificati ponitur: Qui

potuit transgredi, & non est transgressus. Et,

mandata ejus gravia non sunt.

Pelagiani dicunt Christum pro omnibus mortuū esse, qui sive per naturam sive per legem, sive per Christianam Doctrinam, Christi exempla salvare voluerint. Jansenius dicit: Illud se re-

demp-

emptionem dedisse, passum, crucifixum indicat, *Ians. l. 3 de Intentione morientis premium pro illis oblatum esse, Grat. Chr.*
ut ejus oblatione placatus Pater RE IPSA de servitute c. 2 I. pag.
liberaret, non sub ista conditione si IPSI VELINT, 385.
qui nisi Deo donante velle non possunt, sed ut VE-
LINT, & credant potenter in eorum voluntatibus
operando. Item: Omnibus illis pro quibus Sangu- pag. 388.
nem fudit, & quatenus pro eis fudit, etiam suffi-
cens auxilium donat quo non solum possunt, sed
etiam RE IPSA velint, & faciant id, quod ab eis vo-
lendum, & faciendum esse decrevit. Utrosque Ca-
tholica redarguit. Pelagio dicit: Si per naturam,
si per legem justitia, ergo gratis Christus mor-
tuus est. Nemo venit ad me nisi pater meus traxe-
rit eum. Non est volentis, neque currentis, sed
miserentis est Dei. Non vos me elegistis, sed ego
elegi Vos. Jansenio dicit: Christus pro omnibus
mortuus est; ergo omnes mortui sunt, & ad omnes
nemine excepo dictum: Nisi quis renatus fuerit
ex aqua & spiritu sancto non intrabit in regnum Coll. cum
Celorum; sic ut comprehendantur hanc lege par- Semipelag.
vuli qui ad baptismum non pervenient.

Similiter Semipelagiani dicunt: Universis ho-
minibus propitiationem, que est in Sacramento san-
guinis Christi, sine exceptione esse propositam: ut S. Propheta
quicumque ad fidem, & ad baptismum accedere vo- ad Aug.
luerint, salvi esse possint.... itaque quantum ad
Deum pertinet omnibus paratam vitam aeternam:
quantum autem ad arbitrij libertatem, ab his eam
apprehendi qui Deo sponte crediderint, & auxi-
lium Gratiae merito credulitatis acceperint. Janse-
nius dicit pro justorum conantium, & volen-
tium per Christi Gratiam usque in finem in ju-
stitia perseverare salute, non est mortuus
Christus, si praedestinati non sint: Scivit enim *Ians. l. 3. ds*
quo quisque jam ab aeterno praedestinatus erat: Grat. Chr.
scivit hoc Decretum, neque ullius pretij oblatione mu- cap. 20.
C *tandum pag. 389.*

34 DISSERTATIO

tandum esse, nec seipsum velle mutare. Ex quo factum est, ut juxta Sanctissimum Doctorem, non magis Patrem pro aeternâ liberatione ipsorum, quam pro diaboli deprecatione fuerit. Utrosque Catholica redarguit. Semipelagianis quidem dicit: Invenimus sum à non querentibus me. Præparatur voluntas à Domino. Vobis donatum est, ut credatis in eum. Quid habes quod non accepisti? Gratia Dei sum id quod sum. Non quod idonei sumus cogitare aliquid à nobis, quasi ex nobis. Jansenio vero dicit, & Symbolum docet: Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de Cælis.

*I. Corint. 8.
¶. II.
S. Aug. 13.
ad Bonifac.
cap. 9.*

Et alterum: Qui passus est pro salute nostra. Et illud Apostoli: Et peribit infirmus in scientia tua frater, propter quem Christus mortuus est? „Utrosque igitur Catholica Fides, sicut & Cæteros Hæreticos adversarios invenit, utrosque divinorum Testimoniorum autoritate, & luce veritatis convincit. His ita se habentibus, quid prodest novellis hæreticis INIMICIS CRUCIS Christi, & divinæ oppugnatoribus Gratiae, quod à Manichæorum (Pelagianorum) errore sani videntur, & alia suâ pestilentia moriuntur?

L. 4. c. 4.

ILLU